

Mundus Aspectabilis Philosophice Consideratus

Falck, Joseph

Augustae Vindelicorum, 1740

§. I. An duo entia possint simul esse in eodem loco?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95848](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95848)

CAPUT II.

De Ente locato.

§. I.

An duo entia possint simul esse in eodem loco?

DE ente non quanto difficultas esse non potest: imprimis enim de spiritua-
libus extra dubium videtur, quod possint eundem locum cum alio ente,
tam spiritali, quam corporeo occupare, & simul penetrari: sic anima nostra
penetratur cum corpore, habitus supernaturales cum anima, Angeli inter se &
cum aliis, ut Legio Dæmonum in obsessio, & omnia cum Deo. Imò omnes for-
mæ substantiales etiam materiales cum materia, & accidentales cum substantia
penetrantur, ut patet in anima brutorum, in unione, in sensationibus, & aliis
formis, tam modalibus quam absolutis. Unde quæstio solum est de corporibus
quantitativis.

Dicendum 1. Duo corpora non possunt naturaliter penetrari & esse in eo-
dem loco. Prob. 1. ab experientia, qua semper videmus, unum corpus aliud
expellere, antequam illius locum occupet: ergo censendum est, hoc naturali-
ter fieri necessarium. Prob. 2. ratione, quia omnia corpora sunt quanta: atqui
quantitas est radix impenetrationis: ergo omnia corpora exigunt impenetra-
tionem, consequenter absque miraculo penetrari non possunt. Prob. 3. ex
fine, quia hoc erat necessarium ad bonum istius universi; qualis enim fieret in
rerum natura confusio, si navis in medio mari cum aqua penetraretur, si malleus
fabri cum incude, si fur ingredi posset januis clausis? unde videmus, per
nullam vim penetrationem hanc obtineri posse; potius enim diffiliunt & ever-
tuntur omnia, quam ut vel latum unguem penetrentur: ut patet, tum ex per-
cussionibus validissimis, tum ex pulveris pyrii incensione, turres evertentis.

Dices tamen 1. Vitrum est unus locus; vinum & aqua possunt esse in uno
vitro: ergo possunt esse in uno loco. 2. Vas calidis cineribus plenum mul-
tam adhuc capit aquam: ergo hæc naturaliter penetratur cum cinere. 3. Si in
cyathum aqua plenum aliquot aurei modeste immittantur, aqua non effluit. 4.
Resistentia corporum relatè ad penetrationem non est infinita: ergo poterit
saltem ab Angelo superari. 5. Vas æneum aqua plenum, & hermeticè clau-
sum contundatur, aqua inclusa minus spatium occupat: ergo ejusdem partes pe-
netrantur.

Resp. ad 1. Vinum & aquam esse in vitro tanquam in loco communi: pro-
prium autem habent singula utriusque partes. Ad 2. dico, inter cineres cali-
dos plurimum intercipi aërem cum igniculis, qui affusa aqua expellitur, & in-
ter cinerum meatus locum relinquit aqua. Ad 3. patet hoc fieri sine penetra-
tione, cum aqua supra poculi labrum intumescat, si illud non sit madefactum,
eo ferè modo, quo aqua guttae in loco sicco & pulverulento conglobantur pro-
pter aliquam aqua tenacitatem, & coherentiam partium, quæ si madefaciendo
labrum dirumpatur, illico effluit aqua. Ad 4. ne. conseq. Nec enim posset
Angelus hanc superare, quam per impetûs impressionem; constat autem per
validissimos impetus corpora non penetrari. Ad 5. Consule, quæ dicta sunt
de rarefactione & condensatione.

Dicen-

Dicendum 2. Supernaturaliter tamen corporum penetratio non repugnat. Prob. quia in hoc nulla ostenditur contradictio; nam essentia quantitatis non est actualis impenetratio, sed ut sit exigiva impenetrationis: potest autem Deus in rerum naturalium exigentis dispensare. Sic contra naturalem exigentiam ignis tres pueri fuerunt in fornace Babylonica servati: nec minus certum est, id in corporibus quantis contigisse: Sic constat, corpus Christi intemerato Virginis Matris utero, & postea clauso sepulchro exivisse, penetrasse item clausis januis ad discipulos, quæ ulterius confirmantur ex mysterio Eucharistiæ; ut proinde conclusio hæc à Catholico negari non possit. Si dicas cum Cartesio: Natura materiæ & quantitatis est, ut sit extensa, & habeat partem extra partem: ergo nec divinitus potest dari penetratio, cum Deus rerum essentias mutare non possit. R. dist. ant. est habere partem extra partem actu, ne. aptitudine & exigentia naturaliter insuperabili, con. ant. & ne. conseq.

§. II.

*An idem ens possit per replicationem simul esse
in duobus locis?*

Advertendum prius, rem dupliciter posse in loco existere, circumscriptivè scilicet, & definitivè. Priori modo res contingit, cum corpus aliquod realiter divisibile secundum se totum respondet toti spatio occupato, & singulæ partes corporis singulis partibus spatii continentis. Sic quilibet nostrum respondet toti spatio ipsum continenti, & hujus spatii aliam partem implet caput, aliam humeri &c. Definitivè autem existit in loco res indivisibilis, ut spiritus, qui est totus in toto spatio, & totus in qualibet parte spatii, ut est anima rationalis in corpore. Ad hunc existendi modum revocatur modus existendi corporis Christi sacramentaliter in Eucharistia.

Dicendum 1. Idem ens non potest esse naturaliter in pluribus locis discretis & non continuis. Prob. 1. ab experientia, qua videmus, nullam rem ad alium locum pergere, quin deserat priorem. 2. à fine, malè enim consultum esset huic universo, si res possent seipsas replicare, v. g. si monstra in Africa se possent replicare in Europa. 3. ratione, quia sicut de ratione entis illimitati est esse ubique, ita ens limitatum ex se alligatur uni tantum loco.

Dicendum 2. Potest idem corpus de potentia absoluta esse in pluribus locis definitivè, aut in uno circumscriptivè, & aliis definitivè. Ita Catholici omnes quoad rem; cum id pateat in Eucharistia, ubi corpus Christi Domini per orbem Christianum existit in pluribus hostiis sacramentaliter & definitivè, & in cælo circumscriptivè. Ratio ulterior est; quia sicut res potest existere in diversis temporibus, ita & in diversis locis, & in hoc nulla ostenditur contradictio; nam vanis Hæreticorum argumentis jam antecederet responderi potest, quod in re simili dixit S. Aug. lib. 22. de Civ. Dei c. 11. *Ecce qualibus argumentis Omnipotentie Dei humana contradicit infirmitas, quam possidet vanitas.*

Dicendum 3. Potest etiam probabilius de potentia absoluta idem corpus esse in pluribus locis circumscriptivè. ita communior contra Thomistas. Probatur: Ubique Deus potest ponere corpus modo minimè naturali, poterit à fortiori illud ponere modo magis naturali; atque stante circumscriptiva præsentia corporis Christi Domini in cælo, potest illud ipsum Deus ponere alibi sub præ-